

РЕШЕНИЕ

№ 5118

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 31.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1755** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОЕЖ №Б-20/10.09.2019г., издадено от главния инженер на район „Л.“, Столична община (СО).

В жалбата са изложени доводи за недействителност на процесното Разрешение за строеж (РС) от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и допуснати при издаването му съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят поддържа, че с оспорвания акт е разрешено преминаването на кабели през собствените му имоти с идентификатори 68134.4360.707 и 68134.4360.709 и свързаните с тях сервитути, без да е взето неговото съгласие и без да е учредено право на прокарване. Твърди, че спорното РС е издадено на лице, което няма качеството на „възложител“ на строежа по смисъла на чл.161, ал.1 ЗУТ, поради което и смята, че административното производство е било изначално порочно образувано. Чрез процесуалния си представител адв. Н. моли съда да отмени РС №Б-20/10.09.2019г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представен списък. Евентуално прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение заплатено от заинтересованата страна и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за незаконосъобразност на

административния акт излага и в представени по делото писмени бележки.

Ответникът - ГЛАВЕН ИНЖЕНЕР на район „Л.“, прави възражение за недопустимост на жалбата и моли съда да я остави без разглеждане. В Становище от 01.02.2021г. и чрез процесуалния си представител юрк. Н. поддържа, че жалбоподателят [фирма] не е заинтересовано лице по смисъла на чл.149, ал.2 ЗУТ и съответно няма право на жалба срещу процесното РС. Не претендира за разноски. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. В писмен Отговор с вх. №17748/18.06.2020г. и чрез процесуалния си представител адв. И. поддържа, че оспорваното РС №Б-20/2019г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски. Доводи за недопустимост или евентуално за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, смята жалбата за недопустима и евентуално я оспорва като неоснователна по съображенията, поддържани от ответника. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С приетите по делото Нотариален акт (НА) за замяна на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №59411/19.11.2014г. като Акт №55, том СXLIV, дело №45155/2014г. (л.106-114), НА за продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №61280/06.10.2016г. като Акт №26, том СXLIII, дело №44655/2016г. (л.104-114) и НА за замяна на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №62302/11.10.2016г. като Акт №49, том СXLV, дело №45357/2016г. (л.115-119) жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик на 34/36 ид. части от поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.4360.709 от Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР), одобрени със Заповед №РД-18-14/06.03.2009г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), изменени със Заповед №КД-14-22-366/27.12.2010г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. (СГКК), целият с площ 582 м². С Разрешение за ползване №СТ-05-262/28.04.2020г. на началника на Дирекцията за национален строителен контрол (ДНСК) е въведен в експлоатация строеж: „Външно електрозахранване с кабел НН 1 кV и подмяна на трансформатор в съществуващ ТП „ул. Д. Н.“, [жилищен адрес] Д №22-2113 за „Жилищна сграда с подземни гаражи“ в УПИ XV₆₇₇, кв.5, м. „Л.-център““ с възложители [фирма] и [фирма].

Със Заявление от 02.09.2019г. (вх. №РЛН19-АП00-198) заинтересованата страна [фирма] е поискала от главния инженер на район „Л.“ да одобри инвестиционен проект, фаза „Технически проекти“ и да издаде РС за обект: „Външно ел. захранване с кабел НН 1 кV за жилищна сграда с местонахождение: УПИ XIV₆₇₈, кв.5, м. „Л.-център““. Като приложение към Заявлението е представен Комплексен доклад №РС-02-09/02.09.2019г.

На 10.09.2019г. главният инженер на район „Л.“ е издал на СО, [фирма] и [фирма] процесното РС на благоустройствени обекти за „Външно ел. захранване с кабел НН 1 кV за жилищна сграда с местонахождение: УПИ XIV₆₇₈, кв.5, м. „Л.-център““, на основание чл.148, ал.4, ал.8 и ал.12, чл.152, ал.1 и ал.2 във вр. с чл.64, ал.4 ЗУТ. Строежът е въведен в експлоатация с Удостоверение №50/20.01.2020г., издадено от главния архитект на СО (л.37).

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно – техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. С. С., специалист по електроенергетика - електроинженер, е оспорено от жалбоподателя във връзка с което е допусната повторна и допълнителна СТЕ. Заключение на вещото лице инж. Т. А., специалист по геодезия, картография и кадастър, не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти:

1) Действащият регулационен план за процесната територия - м. „Л.-център“ е одобрен с Решение №387 по Протокол №78/27.06.2019г. на Столичния общински съвет (СОС); 2) Имоти с идентификатори 68134.4360.709 и 68134.4360.710 са образувани и са идентични със стария имот с идентификатор 68134.4360.213. Според данните от КККР имот с идентификатор 68134.4360.710 е публична общинска собственост на СО и е с начин на трайно ползване „за второстепенна улица“; 3) Уличната регулационна граница, представляваща южната граница на УПИ XV₇₀₉ в кв.5 (собственост на жалбоподателя) не съвпада с южната граница на поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.4360.709 – двете линии са успоредни. Имот с идентификатор 68134.4360.709 навлиза в тротоара на предвидената с регулацията улица, при което широчината на ивицата на застъпване е 0.55 м.; 4) Според одобрената строителна документация към процесното РС №Б-20/2019г. тръбната мрежа, по която се разполага част от новопроектирания кабел, захранващ сградата в УПИ XIV, преминава през имоти с идентификатори 68134.4360.708 и 68134.4360.710. Тръбната мрежа, показана като „налична“ в одобрената строителна документация към оспорваното РС е била проектна към датата на издаването му.; 5) Съгласно одобрения инвестиционен проект въз основа на който е издадено процесното РС, оста на новопроектираната тръбна мрежа е на разстояние 0.85 м. от регулационната граница на УПИ XV, а предвиденият изкоп отстои на 0.60 м.; 6) При определеното с проекта разстояние от 0.85 м. между оста на новото кабелното трасе и регулационната линия с УПИ XV₇₀₉ сервитутът на енергийния обект – 0.60 м. (чл.64, ал.2 ЗЕ) засяга ПИ идентификатор 68134.4360.709. Широчината на ивицата на навлизане на сервитута в ПИ е 0.30 м.; 7) Одобреният проект и издаденото въз основа на него РС №Б-20/2019г. не предвижда преминаване на новопроектирана мрежа за кабелни електропроводни линии през някой от имотите на жалбоподателя с идентификатори 68134.4360.707 и 68134.4360.709.

За установяване на спорните факти по делото са приети относими писмени доказателства, които съдът ще коментира при формиране на правните изводи: Договор за присъединяване на обекти на клиенти към разпределителната електрическа мрежа на [фирма] № ДПЕРМ [ЕГН]/10.05.2018г., S. №IB-31-18-20162 (л.20-24); Споразумение №2/04.10.2019г. между [фирма] и [фирма] (л.25-30); Протокол от 04.10.2019г. за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, Образец 2 (л.32-35); Удостоверение за въвеждане в експлоатация №49/20.01.2020г. на строеж: „Жилищна сграда с гаражи“ в урегулиран

поземлен имот (УПИ) XIV-678, кв.5 по плана на м. „ж.к. Л. – център“ (л.36); Нотариален акт (НА) за учредяване на специални сервитути по чл.64, ал.2 от Закона за енергетиката в полза на лицензиант за дейността разпределение на електрическа енергия, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №44310/11.07.2019г. като Акт №95, том СІХ, дело №33786/2019г. (л.95-103); НА за учредяване на специални сервитути по чл.64, ал.2 от Закона за енергетиката в полза на лицензиант за дейността разпределение на електрическа енергия, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №44312/11.07.2019г. като Акт №102, том СІХ, дело №33797/2019г. (л.91-94); Скица на сграда №15-145762/19.02.2019г. (л.120); Обяснителна записка (л.124-127); Договор за присъединяване на обекти на клиенти към разпределителната електрическа мрежа на [фирма] № ДПЕРМ [ЕГН] от 03.10.2017г., S. №ІВ-31-17-20542 (л.156-161); НА за продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №70346/27.11.2020г. като Акт №80, том СLXXVIII, дело №54078/2020г. (л.183-185); Договор за дарение с рег. №СОА20-ДГ67-311/23.11.2020г., вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №80560/30.12.2020г. като Акт №154, том ССVI, дело №62557/2020г. (л.186-188).

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА за разглеждане в настоящото съдебно производство, доколкото жалбоподателят [фирма] се легитимира като собственик на ПИ с идентификатор 68134.4360.709, който се засяга от сервитута на енергийния обект, предмет на РС №Б-20/10.09.2019г.

По делото не са представени доказателства за съобщаване на процесното РС на дружеството, поради което и настоящият решаващ състав приема, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт, съдът обосновава следните изводи:

РС №Б-20/10.09.2019г. е издадено от компетентен административен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.148, ал.2 във вр. с чл.64, ал.4 ЗУТ и §1, ал.4 от Допълнителните разпоредби (ДР). За установяване компетентността на издателя на административния акт по делото е приета и не е оспорена Заповед №РА50-395/14.06.2017г. на главния архитект на СО с която последният е делегирал на началниците на районните технически служби (главните инженери) правомощията си за одобряване и съгласуване на инвестиционни проекти и за издаване на РС за реконструкция и ново строителство на улици от второстепенната улична мрежа и мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура, които преминават по тях, включително сградни отклонения, консумативни проводни и проекти за дворни и площадкови инженерни мрежи (т.8.1, т.8.4).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение по същество на поставения пред

него въпрос.

Процесното РС е съответно на материалноправните норми и на целта на закона, формулирана в чл.1 ЗУТ: чрез устройството на територията да се гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението, включително и посредством ограничения върху собствеността за устройствени цели.

В настоящия случай е безспорно установено с приетата и неоспорена СТЕ, че процесното трасе на енергийния обект - външно ел. хранване с кабел НН 1 кV, е проектирано да преминава през имот с идентификатор 68134.4360.710, който е публична общинска собственост – второстепенна улица. Действително, установено е от експертната, че част от сервитута на обекта, определен в съответствие с т.2 от Приложение №5 към чл.7 от Наредба №16/09.06.2004г. за сервитутите на енергийните обекти (Наредба №16/2004г.) попада върху частта от имот с идентификатор 68134.4360.709, която е извън границите на УПИ XV₇₀₉ и не е била предмет на Договора за дарение от 23.12.2020г. От заключението на вещото лице се установява, че границата между имота – публична общинска собственост с идентификатор 68134.4360.710 и имота на жалбоподателя с идентификатор 68134.4360.709 не е проектирана по регулационната граница на УПИ XV₇₀₉. При това предмет на договора за дарение от 23.12.2020г. е поземленият имот пл. №710. Безспорно установено е обаче и обстоятелството, че според действащия подробен устройствен план (ПУП), одобрен от СОС с Решение №387 по Протокол №78/27.06.2019г., частта от имот с идентификатор 68134.4360.709, която остава извън границите на УПИ XV попада в прилежащия тротоар. Тротоарите обаче, са елемент на транспортната техническа инфраструктура, която съгласно чл.75, ал.3 ЗУТ следва да осигурява най-добри условия за удобен, безопасен и икономичен транспорт на пътници и товари и за достъпност на лица с увреждания, при опазване на околната среда. Според чл.79 ЗУТ устройствените планове следва да осигуряват обществени паркинги, условия за провеждане на пешеходното движение чрез изграждане на тротоари, пешеходни алеи, пасажи, улици и зони, както и на велосипедното движение - чрез велосипедни алеи, провеждани самостоятелно или в напречния профил на улицата. В ал.3 на чл.80 ЗУТ императивно е установено, че не се допускат улици без тротоари в населени места над 30000 жители.

От анализа на цитираните норми следва еднозначен извод, че прилежащите тротоари са част от улиците и съответно са публична общинска собственост. Този извод се налага и по аргумент от чл.16, ал.1 и чл.56а, ал.1 ЗУТ. Обратното би означавало жалбоподателят като собственик на частта от имота, останала извън УПИ, да претендира, че за да ползват тротоара за преминаване, на всички лица следва да бъде учредено срещу заплащане право за преминаване по чл.192 ЗУТ. Обратното би означавало обаче и, че УПИ, отреден за собствения му имот пл. №709, не отговаря на императивното изискване на чл.14, ал.4 ЗУТ за изход (лице) към улица, което пък би поставило под въпрос законността на издадените за този имот строителни книжа.

Редът и условията за отчуждаване на имоти – частна собственост, за задоволяване на общински нужди са регламентирани в Закона за общинската собственост – чл.21 и сл. Именно в тази посока следва да бъдат насочени усилията на жалбоподателя, за уреждане на сметките по регулация за собствения му имот с идентификатор 68134.4360.790. Този въпрос обаче е неотносим към законосъобразността на процесното РС. Както беше отбелязано сервитутът на енергийния обект засяга ивица с размер 0.30 м. от поземления имот, извън границата на УПИ, попадаща в прилежащия

към улицата тротоар. Този сервитут обаче по никакъв начин не влияе върху сградата в УПИ XV-709, какъвто е смисълът на изискването за минимално отстояние, регламентирано в т.2 от Приложението към чл.7 от Наредба №16/2004г.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че РС №Б-20/10.09.2019г. не страда от твърдените пороци и като законосъобразен административен акт не подлежи на отмяна.

Ответникът и заинтересованите страни не претендират за разноси, поради което и такива не се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОЕЖ №Б-20/10.09.2019г., издадено от главния инженер на район „Л.“, Столична община.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова